

FØROYA SOCIAL-DEMOKRAT

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BROÐURSKAPUR

Nr. 3. Lysingaprisur fyri petitreglu: 40 oyru á 1. síðu, 30 oyru á 3. og 4. síðu. Leygardagin 22. januar 1944. Blaðið verður bilagt á posthúsinum, og kostar kr. 1,50 + porto um fjórðingsárið. 18. árg.

Longsku sprákblostmur:

„Politiskt falsum“, „frekheit“, „órættligheit“, „siðloysi“, „óreinheit“, „býttligheit“ o. s. fr.

Um Richard Long, lögtingsmaður, reið við eini »Jólatrøllsins bjørn« kundir hann ikki verið meiri ólátaður og longri burturi frá spekt og skili, enn hann er í grein síni:

»Hálva aðru milliön í undirskoti — og so er alt uppspinn úr enda í annan.«

Og hann leggur aftrat:

»Hetta er óivað hitt frekasta falsum, sum man vera gjørt í nøkrum landi.«

I sjálvari greinini grýtur hann um seg við orðum sum »frekheit«, »órættligheit«, »siðloysi«, »óreinheit«, »býttligheit« o. s. fr.

Eitt orðafar, ið mong ein »kerling« vildi rodna við at brúkt.

Tað er ikki eiti á »órættligari« kraft, ið hevur trýst Richard Long hesar »sprákblostmur« í pennin.

Og hvat er tað so, ið er eitt »falsum«, »uppspinn úr enda í annan«, ein »frekheit«, ein »órættligheit« og annað meiri av illum, ið vit hava sagt í grein okkara?

Lat okkum taka tað tal fyrri tal, 660.000 kr. í vegapeningstroti.

Vit vistu á, at tað kom at tróta um 660.000 kr. í vegapeningi, ífall allir teir játtaðu vegirnir vórðu gjerdir til ásetta tíð.

Men hesum trætti Richard Long harðliga ímóti at byrja við.

Nú seinast í »Tímanum« viðgongur hann kortini, »at tað kundir trotið verða goldið av avlopnum í fjør (frá 17-mannastýrinum, tá ið javnaðarmenn sótu við figgarábyrgdini).

Frásøgn okkara er sjálvandi sonn.

Hon er samsvarandi við eina eftirkannan á lögtingsskrivstovu, meðan eingin minni enn vegnevnd-

arformaðurin hiá fólkaflókkinum var hjástaddur.

I hesi eftirkannan vóru tær 400.000 kr. ið Richard Long skrivar eru at taka til, um undirskot varð, tiknar við.

Annars hevði vegapenings undirskotið verið ein milliön.

Tá ið nú Richard Long — kroystur upp at veggj — ræður einu »Gjáarmanni« — i heldur óbýggjaligum orðum — at spyrja L. Z., hví ikki hann og hansara menn saman við javnaðarmonnum høvdu lagt upp fyrri til rindan av hesum troti, ið fyrri ein part stavar frá ov teprari játtan til veggerð árinu frammanundan, skal eg greiða honum frá, at javnaðarmenn og L. Z.'s menn gjørdu júst tað, tá ið teir settu uppskot fram um ein stórmannaskatt, ið vildi geva tinginum eina árliga meirinntøku uppá stóra hálva milliön.

Høvdu fólkaflokksmenn ikki haft verið við til at felt hetta uppskotið, høvdu vit haft ríkiligan pening til at goldið vegapeningstrotið og meiri aftrat.

250.000 kr. sum tilskot til Vágs ravmagusverk.

R. L. viðgongur, at hesin peningur verunliga er játtaður sum tilskot til Vágs kommunu, at fólkaflókkurin hevði ongar inntøkur fyrri 1944 at rinda hann við, men at fólkaflókkurin roknað við, at hann skal ganga av avlopnum frá »17-mannastýrinum«.

100.000 kr. til flóttarfolk.

R. L. kann ikki avsanna, at hesin peningur varð játtaður útánfyrri figgarætlan fólkaflokksins, at fólkaflokksmenn ongar inntøkur hava fyrri 1944 at rinda hann við, men at teir siga, at peningurin skal etast av avlopnum frá »17-mannastýrinum«.

20.000 kr. til búnaðarskúla og 30.000 til útvarp.

Richard Long viðgongur, at

hesin peningur varð játtaður, at fólkaflokksmenn í 1944 ongar inntøkur hava at rinda hann við, men at hann skal verða goldin av avlopnum frá »17-mannastýrinum«.

20.000 kr. til keyp av jørð.

Erpin og sigursælur rópar R. L. at tað er ósatt at tingið hevur játtað henda pening.

Hann kennir seg so hjartalætlan yvir at kunna sláa fast sum ein órongiligan sannleika, at hesin peningur ikki er játtaður.

Tað er rætt, at tær 20.000 kr. ikki bliyu samtyktar. Tað er langt frá okkum at dylja tað.

Men tann fulli sannleiki í hesum føri er, at tá ið javnaðarmenn settu fram sína ávísan av tí stóra halli og afturgongu í tingsins figgarstøðu, lá frammi eitt uppskot um at játta 20.000 kr. til keyp av jørð. Javnaðarmenn máttu tí tá taka henda útreiðslupening við.

Seinni, tá ið uppskotið kom til atkvøðugreiðslu, fall tað.

150.000 kr. til ellisrentufólk, avlamisfólk o. s. fr.

Richard Long má viðganga, at tingið hevur álagt landsnevndini at hækka peningin til ellisrentufólk o. t., ið fáa sociala hjálp, at henda hækkan ikki kann metast at koma at liggja undir 150.000 kr., at fólkaflókkurin ongar inntøkur setti fyrri 1944 til rindan av hesum peningi, men at flókkurin hevði vist á at rinda hann av avlopnum frá »17-mannastýrinum«.

150.000 kr. til rakstur av størhvalaveiðu.

Ikki eitt oyra vil koma at tróta her, talið er tikið úr tí beru luft, sigur R. L.

Hvør hevur reist hetta málið?

Richard Long við æðrum!

Hvør sat í nevndini, ið viðgjærdi málið á tingi?

Richard Long!

Hvør er komin við talinum 150.000 kr. í undirskot av størhvalaveiðurakstrinum?

Nevndin, ið Richard Long var limur í!

Menn kunnu av sonnum við hesum verunleikum, »faktaum« í huga ikki annað enn fáa eina sterka kenslu av, hvussu hjálpalessur R. L. hongur í tí »beru luft« sum hann sjálvur sigur um upphavsmannin (seg sjálvan) til talið 150.000 kr.

50.000 kr. til útsendingar til Bretlands og Islands.

Rætt at javnaðarmannauppskotið varð felt. Men R. L. viðgongur, at fólkaflókkurin var við til at geva landsnevndini í hendi at greiða málið, at fólkaflókkurin ongar inntøkur setti fyrri 1944 til rindan av hesum sendimönum, ið vilja koma at kosta árliga 50.000 kr., í minsta lagi, og at teir tí megu verða hildnir av avlopnum frá »17-mannastýrinum«.

Vit hava her prógvað ikki bert, at okkara frásøgn er álitandi og bein, men at sjálvur R. L. í síni »frágreiðslu« og aftursvari hevur ásaðnað og viðgingið.

at umrødda eykajátanin er ein verunleiki.

at í figgarætlan fólkaflokksins ikki er sett eitt oyra til rindan av hesum stóru eykaútreiðslum.

at fólkaflókkurin hevur roknað við og hevur uppskotið um, at eykaútreiðslurnar skulu verða goldnar av avlopnum frá árinum frammanundan.

at fólkaflókkurin hevur verið við til at felt javnaðarmannauppskotið viðvíkjandi einum serligum stórmannaskatti til rindan av eykaútreiðslunum.

I grein síni sigur R. L. eina- staðni hesi orð:

»Trúfrælsi, talufrælsi og skrivifrælsi er okkum vissað í grundlógini. Hesar dýrgripir eiga vit fram um einsrættað land, men talu- og skrivifrælsi eiga ikki at vera tað sama sum talu- og skrivifrekheit ella siðloysi og órættligheit í orð og skrift.«